

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Kort Begryp Des Levens Ende Der Devghden Vande Weerdighe Joanna van Randenraedt Geestelycke Dochter Onder de Bestieringhe der Societeyt Iesu

**Huysmans, Daniel
Nerrincq, François**

T'Antwerpen, 1690

2. §. Van haer sevenste tot ontrent haer achiende jaer.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38005

*Van haer sevenste, tot ontrent acht-
thiende Jaer.*

DAeghelijckx was sy tegenwoordigh in't Hey-
ligh Sacrificie der Misse, biddende in dier-
voeghen, dat sy diende tot een voor-beeldt ende
sonderlingh vermaeck van alle, die haer aen-sa-
ghen. Waerom vele sich bevalen in haer ghebedt :
ende onder andere oock sommighe Priesters. Een
van dese Priesters verklaerde, dat hy alles ver-
kreegh, wat hy door dit Kindt van Godt versocht.
Sy dit erghens verstaende, thoonde seer groot mis-
noeghen in foodanighe belijdenisse: en noch ander-
mael jet sulckx hoorende, seyde : *Het dunekt my
betaemelycker, dat de Priesters voor my bidden, als iek
voor de Priesters.*

Haer vermaeck van dese jaeren was van God-
delijcke saecken te handelen met andere Dochter-
kens, ende haere godtvruchtighe oeffeningen aen-
de selve mede te deylen : wenschende met alle
vermoghen die te trecken tot de liefde van haeren
Beminden.

Ghekomen zijnde tot haer neghenste jaer,
als-wanneer haere Dienst-maeght de sorghe van
dit kindt, ende te saemen de Wereldt verliet :
wierdt sy van haer Ouders in een Clooster besteedt
tot Maeseyck, om aldaer de goede zeden te lee-
ren : maer sy is naer acht maenden, om haere on-
ghesontheydt ghenoodtsaeckt gheweest naer Ru-
remonde te keeren, ende wierdt aldaer in een
Fransche Schole ghestelt. Sy dede goeden voort-
ganck in dese taele : ende verthoonde in een
Schouw-

Schouw-spel de H. *Clara*, te saemen sich ghene-ghen voelende om al haer leven Clarisse te zijn: want sy noch veel vroegher by haer selven ghestelt hadde, de wereltd te vluchten, ende eenighen geestelijcken staedt te omhelsen. Welck voor-nemen soo vast ghevesticht was in haer gemoedt, dat sy van al-dan verscheyde lijf-kastijdingen aen-nam, van de welcke in het tweede Deel verhandelt sal worden. Dese begheerte vermeerderde door het lesen van Geestelijcke Boecken; jae oock door de woorden van haeren Vader, den welcken sy eens hoorde segghen, dat het meestendeel van sijns Moeders kant gheestelijk gheworden was. Want dese woorden in haer eenen prikkel veroorsaecten om haer naeste Bloedt naer te volghen, niet sonder vele traenen van teerigheydt des gemoedts: denckende dat sy gheensins weerdigh en was, om tot soo groot gheluck te gheraecken, ende nochtans daeghelijcks biddende, om hier toe, al-hoe-wel onweerdigh te moghen komen.

Haer elfste jaer ghepasseert sijnde, heeft sy verkregen de jonste van haeren lieven Saligh-maker in de Communie t'ontfanghen. Door welcke nuttinghe sy haer eenighsins gheluckigher achtete op de aerde, als de Heyligen zijn in den hemel: ghemerckt dat JESUS aldaer niet ghenoten en wordt, op soo wonderlijke maniere. Ten is niet wel beschrijvelijck met wat soete t'samen-spraecken sy desen Goddelijcken gast onderhouden heeft, als sy wesentlijck hem ontfongh.

Sy wierdt op desen selven tijdt ghewaer een inwendighe aen-spraecke van de Alder-heylichste Maeghet in deser voeghen. *Mijn lief kint vilt gy*
al

al u leven Maghet blijven, ende sijn eenen Enghel met vleesch bekleedt, ghelyck ghevveest sijn die, en die (de welke genoemt wierden) en aldus volherden: Ick sal u toeven, ghelyck ick dese ghetoeft hebbe. Door dese in-spraecke voelde JOANNA uytterlijcke gheneghentheydt tot de eeuwige Reynigheyt, en groote begheerte om haer selven door Belofte hier toe te verbinden: maer en dierf het selve niet bestaen, niet wetende, of haer jonghe jaeren dit vermochten.

Van dien tijdt af, communiceerde sy by-nae alle Sondaeghen, en Heyligh-daeghen: op de welke sy sonderlingh de eenigheyt behertede, ende schouwde allen onnoodighen handel met menschen, sich altijdt meer en meer met Godt bekommerende. Sy voelde groote voldoeninghe in't lesen van fekeren boeck, ghe-naemt *Het Gulde Vierroock-vat*, handelende van de ghemeynsaemheydt met Godt. Daerom wenschte sy jemandt te vinden, om voorder in dese wetenschap onder-wesen te worden: die sy naeder-handt ontmoedt heeft. Welck haer dede segghen: *Soo goedt is onsen minnelijcken Godt, dat als hy in een Siele jet beghint, noyt ontbreken en sal van't selve te vervoorderen, ende te vol-maecken, als den mensch de Goddelijcke gratie niet en weder-staet.*

In haer veerthiende jaer vonden haer Ouders gheraedigh haer naer Chimay te senden, tot haeren Cosijn, die Gouverneur van die plaetse was: om aldaer minnelijck den wereltschen handel te leeren, tusschen menighvuldigh besoeck van aensienelijcke persoonen, soo Mans als Vrouwen. Sy was hier in (ghelijck in alle andere dinghen) onderdaenigh aen den wille van Vader ende Moeder

der

der : al-hoe-wel inwendelijck dit huys ende dit gheselschap verfaeckende , en niet twijfelende , oft sy soude de wereltd meer haeten , hoe sy die meer soude kennen. In desen strick ghestelt sijnde , midts dat de gaeven van haeren geest , ende lichaem onghemeyn , ende groot waeren , ende haeren bevallighen handel aen een jeder aen-genaem , hoorde sy dickwils van haer Houwelijck spreken : t'welck sy onghemerckt liet voorby-gaen , als eene faecke die haer niet en raeckte. Sy was ghenootsaeckt te wesen in de samen-handelinghen oock daer-men songh ende danste , die sy niet ontvluchten en kost : maer schouwde de selve soo veel als het moghelijck was : meer vernoeghen in haer kamer vindende met Godt en met Geestelijcke boecken , als in alle by-wesen der menschen. Sy bekent in haer nae-gelaeten Schriften , dat sy in dit huys , bemerckende de groote liefde , die de menschen thoonden tot malkanderen , hier door krachtelijck verweckt wierdt , om alle haere liefde te hechten aen Godt. En eenighe ontuchtigheydt bemerckt hebbende , heeft sy soo groot misnoeghen van de wereltd ghevoelt , dat haer docht , oft door de lichaemelijcke , oft door de Geestelijcke doot , haestelyck aen de wereltd te moeten sterven. Sy bedanckte Godt , dat hy haer in dit geselschap genaedelijck bewaert hadde , sonder hem te vergrammen. Walghende dan van soodaenighe wooninghe , en verlanghende , om aen de wereltd te sterven , versocht sy naer den tijdt van vierthien maenden , om te moghen weder-keeren naer Ruremonde. Sy heeft dit verkregen : maer is terstont naer Brussel ghesonden , om te wonen by
haere

haere Moeye ende Meter : alwaer sy luttel tijds verbleven heeft.

Weder-ghekeert zijnde naer Ruremonde ende naer het huys van haere Ouders, als sy feshien jaeren oudt was, kreegh sy als-dan insghelijckx verscheyde aen-spraecken. Om die te vluchten ende aen-te-nemen eenen beteren ende langh gewensten staedt van leven, tot den welcken haere jaeren haer ghenoeghsaem dochten te wesen, gonck sy te biechten by eenen Eerweerdighen Pater Minder-Broeder, op den Feest-dagh van de Heylige Ursula, tot welke Heylige, met alle haer Gheselschap, sy van haer eerste kindtsheydt seer toe-ghedaen was, om dat dese Maeghden ten opsicht van de Christene Religie, ende volstandige liefde tot de Maeghdelijcke Reynigheydt soo weerdighlijck haer bloedt vergoten hadden. Sy verklaerde aen desen Biecht-vader haere gheneghentheydt tot het gheestelijck leven: den welcken antwoorde, dat sy op dit stuck, t'welck van soo ghewichtigh ghevolgh was, haer rijpelijck moeste bedencken, en wel over-legghen, oft den geestelijcken staedt haer gediensstiger ter saligheydt soude wesen, als den wereltlijcken: ghemerckt dat-men in't ghene de saligheydt raeckt, altydt het beste, en sekerste moet aen-vatten. Moet dit in ghesien worden, seyde JOANNA, soo en valt'er niet lanck op te peysen: want het blijckelijck is, dat den gheestelijcken verre over-treft den wereltlijckē staedt: en verklaerde voorder haer ghesintheydt en begheerte van te leven en te sterven in de Orden der Arme Clarissen. Waer op den Biecht-vaeder, t'zy tot beproevinge, t'zy door andere reden, scheen te oordeelen, dat desen

sen Reghel te streng was, ende dat sy beter verkiefen soude den Reghel der Annonciaten, stellende acht daghen, om sich daer over te beraeden met Godt. Welck JOANNA ernstelijck ghedaen hebbende, ende daer over alsdan willende sprecken met den voorseyden Biecht-vader, verstondt (niet sonder haer ghevoelen) dat hy ghestorven was.

Niet langh daer naer, wierdt sy bevanghen met over-groote dorrigheydt, ende verlaetentheydt van alle ghevoelijcke devotie: 't welck haer vremdt en ten uytterste pijnelijck was. Soo dat sy nauwelijckx en wist, wat doen, oft laeten. Sy pafeerde gansche daghen en nachten in't ghebedt, vergeselschapt met overvloedige traenen, en swaere Lijf-kastijdinghen: doch alles sonder eenighen troost te bekomen. Dies niet-teghen-staende, heeft sy stantvastelijck acht volle Maenden in dese Oefeninghen vol-herdt, sonder te verflauwen in haere voorighe begheerte, kloppende sonder ophouden aen de deure der Goddelijcke bermhertigheyt, en op sijne goedtheydt en ghenaeide betrouwende sonder verhoort te worden. Daer-en-tusschen ondersocht sy sorghvuldelijck de oorsaecke van dit swaer ende lastigh Kruys: ende bevondt dat sy een in-vallende gheneghentheydt tot eenen Jonghman, die nochtans niet ontuchtigh en was, te seer inghevolght, en niet terstont verstooten en hadde. Sy liet haer dan voorstaen, dat dese menschelijcke gheneghentheydt, al-hoe-wel sonder mengelinghe van eenigh quaedt, waerlijck en met redende oorsaecke was van soo bittere, ende langh-durende pijnen: ghemerckt dat sy wist, dat Godt alleen haer herte gheheelijck besitten wilde. Sy

C

heeft

heeft dan ganschelijck van haer verstootten soodaenigh beletsel van haeren vorighen soeten handel met Godt: haer selven plichtigh bekent voor sijne ooghen; ende hem ghelooft ende ghebenedijdt, dat hy soo Vaederlijck, en soo ghenaedelijck haer gheleert hadde, hoe neerstelijck dat sy haer herte bewaeren moest van alle liefde der Schepselen.

3. §.

Sy doet belofte van eeuwige Suyverheydt, oudt zijnde ontrent achtiën jaeren.

NAer de doot van haeren Biecht-vaeder, en hadde sy aen niemandt haer gheneghentheydt tot het Cloosterlijck Leven kenbaer ghemaeckt: want sy bevondt sich over vallen met eene schaedelijcke beschaemtheydt, van dese begheerte tot het Clooster aen een ander te verclaeren, ende bleef vele maenden woelen in dese vermijtheydt, niet-teghen-staende dat de bedecktheydt des ghemoedts, inwendelijck in de Siele haer groote smerten veroorsaecte. t' Welck anders niet gheschieden en kost: ghemerckt dat sy een op-set ghemaeckt hadde van tot het Clooster te komen, ende door dese stil-swijghentheydt, gheene middelen en ghebruyckte, om tot dit eynde te gheraecken: midts den eersten ende principaelsten middel was, haere gheneghentheydt aen den Biecht-vader te openen.

Sy handelde met Godt naer ghewoonte, niet alleenelijck by daeghen, maer oock by nachten veele uren bestedende in het over-dencken des levens